

БОЙКО

който винаги се завръща

© Кристина Кръстева, автор, 2017 г.
© Снимки и илюстративен материал: архив на в. „24 часа“,
личен архив на автора и фейсбук страница на Бойко Борисов, 2017 г.
© Стефка Иванова, корица, 2017 г.
© Книгоиздателска къща „Труд“, 2017 г.

ISBN мека корица 978-954-398-528-9
ISBN твърда корица 978-954-398-529-6

Кристина Кръстева

БОЙКО

КОЙТО ВИНАГИ СЕ ЗАВРЪЩА

НЕЦЕНЗУРИРАНА БИОГРАФИЯ ★ САМО ПРОВЕРЕНИ ФАКТИ

КНИГОИЗДАТЕЛСКА КЪЩА „ТРУД“
София, 2017 г.

От Банкя до международната сцена

„Вашето правителство беше най-доброто българско правителство. А вие сте най-знаковият български политик за последните 25 г.“

Това казва световноизвестният политолог Збигнев Бжежински на Бойко Борисов навръх рождения му ден през 2014 г. – малко преди лидерът на ГЕРБ да се върне отново на власт. Държавният съветник по сигурността на американския президент Джими Картер го уверява, че в САЩ именно той е признат за „политика в България, който успешно се бори с корупцията и организираната престъпност“.

На следващия 13 юни Борисов празнува рожден ден и с другата световна суперсила – президента на Русия Владимир Путин. А също – и с турския Реджеп Ердоган. Това се случва на откриването на Европейските игри в Азербайджан. Самият той не очаква да празнува с такива гости – това е изненадата от домакина – президента Илхам Алиев, когато пристига в Баку.

Този 13 юни (2017 г.) за рождения си ден Борисов прави подарък на себе си и на ЕС, като се нагърбва да служи за мост между Европа и Анкара. Навръх празника му го кани Ердоган. След официалните срещи с турския президент и с премиера Бинали Йълдъръм домакините дават вечеря край Босфора. „Ердоган беше много недоволен от отношението на Европа към Турция, но омекна. След като поговорихме повече от два часа, изведнъж отношението му се промени“, доволен излита Борисов след работно-празничната си визита в Турция. Тръгва си и с пушка като подарък от президента на Турция, която още на следващия ден оставя сред подаръците в Министерския съвет.

Бойко Борисов не за първи път влиза в ролята на посредник между Анкара и Евросъюза. След смазания от Ердоган военен преврат на 15 юли 2016 г. е първият европейски държавник, който посещава турския президент и премиера Йълдъръм. На 26 август 2016 г. открива заедно с тях третия мост над Босфора. Оттам Борисов излита за Берлин, където на следващия ден се среща с канцлера Ангела Меркел. А също и с останалите държавни ръководители на ЕС. След тези совалки – на 5 септември, става възможна срещата на Ердоган с Ангела Меркел, с френския президент Франсоа Оланд и италианския премиер Матео Ренци в Китай, последвана от визита на Меркел в Анкара на 2 февруари 2017 г.

Борисов поддържа прагматичните си отношения с Ердоган от години – за да задържа Турция бежанците към България и към целия ЕС, а и не само. През октомври 2015 г. телефонира на Ердоган от Истанбул, понеже президентът на Турция тогава не е там, за да изрази лично скръбта си за загиналите в най-големия атентат в историята на страната. „Дойдох, макар и за кратко, за да благодаря за помощта, която ни оказвате с бежанците, и да подкрепим Турция след атентатите, да покажем нашето приятелско отношение“, казва Борисов, който посещава тогавашния министър-председател Ахмет Давутоглу. „Философи много, демократи много, но влязат ли още 10 000, ще спрете да говорите за култура, за спорт, за туризъм и за всичко останало. Много лесно е сега да си опозиция. Има много смели юнаци, воеводи, в България сме известни с това. Но от едната страна е Крим, от другата е Турция, от третата – Гърция и Република Македония, Сърбия. Навсякъде имат своите проблеми.“ С тези си думи, изречени на 24 август 2016 г., Борисов показва както мащаб, така и инстинкта да опази държавата и съюза, който оправдава разговори с Анкара при всяка възможност.

На този си рожден ден (през 2017 г.) той, вече встъпил в третия си мандат като министър-председател, прави нещо като троен шлем. Дни преди да отлети за Турция, посещава новоизбрания френски президент Еманюел Макрон, който изразява готовност незабавно да му върне визитата: „Ако кажеш – утре идвам.“. Двамата се разбират президентът на Франция да кацне у нас два месеца по-късно. Те се познават отпреди – когато Ема-

нюел е министър. Освен това френският президент е състудент на външнополитическия съветник на Борисов Радослав Точев от Висшето училище по администрация в Париж. „България показва силна воля и отваряне към всички държави. Министър-председателят Бойко Борисов показва едно много силно желание да работи за интеграция“, заявява президентът на Франция. И обещава подкрепа за влизането ни в чакалнята на еврозоната, а след това – и в самата нея.

Същия ден – 6 юни 2017 г., веднага след Елисейския дворец Борисов е приет и в двореца Белвю – от президента на Германия Франк-Валтер Щайнмайер. „Европа има нужда от Вас и Вашето правителство. Балканите имат нужда от Вас. България има нужда от Вас.“ С тези думи го посреща домакинът в Белвю, пред който се вее българският трибагреник. Срещата с Щайнмайер е по-скоро изключение – президентът на Германия няма практика да кани държавници на позиции, различни от неговата.

С българското национално знаме, червен килим и стройни войскови редици на следващия ден пред канцлерството Борисов е посрещнат най-тържествено и от Ангела Меркел. Пореден разговор между двамата, които от години се ценят и харесват взаимно. (За техните отношения подробно по-нататък в книгата – б.а.) Меркел уверява, че иска по-скоро България в Шенген, и отчита, че страната ни е подобрила охраната на външната за цялата общност граница – тази с Турция.

„Моторите на ЕС – Германия и Франция, ще направят необходимото, за да помогнат на народите на Балканите.“ Такава амбициозна цел за българското председателство на Съвета на ЕС от 1 януари 2018 г. си поставя премиерът Борисов след първата за третия си мандат и ударна дипломатическа обиколка в двете най-важни столици за съюза.

И се заема незабавно с ускореното развитие на Балканите. При посещението на македонския премиер Зоран Заев Бойко Борисов постига невероятен пробив, за който България се бори цели 18 г., а ЕС поставя като условие преди старта на интеграцията на Скопие в общността. А именно, подписването на договор за добросъседство между Македония и България, условие за който е съвместното честване на общите ни исторически празници. Заев склонява

и при посещението си у нас на 21 юни 2017 г. е фиксирана и дата за това – подписването да се случи в Скопие още същата година, на знаковата дата 2 август. Това на практика е първият празник, който двете страни ще честват съвместно – Илнден. Като знак за преодоляване на дългия спор чий цар е Самуил българският и македонският премиер поднасят заедно цветя на паметника му в центъра на София.

В замяна българският министър-председател се ангажира да ускори евроинтеграцията на Македония. Успехът е толкова мащабен, че медиите в Скопие се наострят – обвиняват премиера си и лидер на Социалдемократическия съюз Заев, че предавал страната си, за разлика от Борисов, който бил изнесъл урок как се пазят националните интереси. Вълнуват се и гръцките медии, които определят българското правителство като „търговски пътник“ за евроатлантическите интеграции, а министър-председателя ни – като „посредник“ в спора между Атина и Скопие за името на Македония. Цитирани са думите на Заев, че България е „първ съсед“ и има огромно желание да помогне на Македония в евроатлантическата ѝ интеграция.

Борисов, на когото през есента на 2005 г. „традиционните“ политици и социолозите отреждаха трета позиция в битката за кмет на София, десетилетие по-късно плува в международните води. И удържа заплахите пред сигурността не само на своята страна, но и на 500 милиона души, колкото е Европа в общността. А бившият белгийски премиер и първи председател на Европейския съвет Херман ван Ромпой на 24 май 2017 г. казва с респект за него: „Бойко е политикът, който винаги се завръща.“

А Саркози: „Ти си най-оцеляващият политик. Ти нямаш загуби, ти имаш само победи. Още като те видях, знаех, че ще станем приятели. (За първата им среща четете само в тази книга.) Много обичам България. Радостен съм, че благодарение на ГЕРБ България зае полагащото ѝ се място в ЕС.“ Думите са произнесени на 14 април 2015 г. в Париж, където премиерът Бойко Борисов и министърът на културата Вежди Рашидов са за откриването на изложбата „Епопея на тракийските царе“ в Лувъра.

Защо точно той

Когато Венелина Гочева ме изпрати да интервюирам Бойко Борисов – броени дни след като инициативен комитет начело с Иван Саздов издигна кандидатурата му за кмет на София, отидох в предизборния му щаб в НДК.

Очаквах някаква суетня около генерала – все пак вече беше най-рейтинговият човек в републиката.

Заварих го едва ли не сам – като куче, както по-късно той щеше да каже в първите си дни като министър-председател в интервю за „24 часа“. Отпред имаше една красива секретарка (това беше единственото нещо, което не ме учуди), която по-късно му донесе една чиния нарязани ябълки.

Введе ме Цветан Цветанов – тогава и него го видях за първи път на живо. Това бяха всички хора в щаба.

Като седнах срещу Борисов, бях подложена на сканиране – дали може да ми се има доверие. Разменихме общи приказки, от които стана ясно, че не е чувал за мен.

Аз обаче не се вълнувах кой какво ще каже, а исках да си тръгна, понеже бързах. А и видях пистолета пред генерала. Тъкмо пътувах към редакцията, когато той звънна, че се сетил още нещо. Но вметна и друго изречение, от което разбрах, че вече съм перфектно проучена.

Без отлагане – така действа. От тази неуморност, съчетана с амбицията му всички да го харесват, спечели първо София, а после и цяла България. Във вид на инфраструктура. Защото за него всичко е лично.

Всеки българин си мисли, че разбира от Борисов. Но в интернет има толкова много.

Търсачката в Гугъл дава 383 000 резултата „Бойко Борисов“, 612 000 „премиерът Бойко Борисов“, 363 000 „премиера Бойко Борисов“, 173 000 „министър-председателят Бойко Борисов“, 117 000 „лидерът на ГЕРБ Бойко Борисов“. А последните две съчетания, но с непълен член – съответно 92 100 и 45 100. Такова изобилие, че направо подвежда – че не знаеш къде да бръкнеш, нито на колко достоверна информация ще попаднеш.

В тази книга информацията е проверена. А най-интересното е, че е надградена със стотици любопитни факти, случки и обстоятелства, които са неизвестни, и то не само за широката аудитория. Събирани са от преки впечатления, докато отразявам този държавник, и от разкази на хора, които са му близки. Или са били такива през годините.

Борисов не прояви желание да седнем и да говорим за книгата. Нито ме попита за какво ще пиша. Уведомих го, но не получих реакция. Вярвам, че тази книга трябва да я има, защото той е феномен за държавата – вече задмина царя, живот и здраве, ще бие по премиерско дълголетие и другия си учител в политиката – Тодор Живков.

Борисов е единственият, печелил четири поредни парламентарни избори, и то два от тях – докато е на власт, което е по-трудното. Освен това с него така дълго задържалият се у нас преход най-сетне свърши.

Умишлено започнах една от главите с това, заради което го уважавам най-много – че е човек, който при зов за помощ откликва неизменно. Не че не му харесвам магистралите – и тях ги има.